

— पर्युद् *lies beseitigen, ausschliessen* (पर्युद्स्ताः = ह्यरिताः Schol.). MBh. 13, 2430. पर्युद्स्तव n. *das Beseitigtsein, Aufgehobensein* (einer Regel) Śā. zu RV. 1, 1, 6. — Vgl. पर्युद्स्त, पर्युदास.
— व्युद् 2) Spr. 3907. — Vgl. व्युदास.
— अभिव्युद् *vollständig fahren lassen, — aufgeben* Buāg. P. 10, 12, 39.
— नि 1) धनुर्न्यस्य *ablegend* MBh. 5, 7135. कण्ठन्यस्तशस्त्रिक *an den Hals gesetzt* Daçak. in BNF. Chr. 189, 6. वरं न्यस्तो कस्तः फणितमुखे *gesteckt in* Spr. 2731. बीजशक्ती न्यसेद्वत्तवामयोः स्तनयोर्पि *auftragen* so v. a. *schreiben auf* WEBER, RĀMAT. Up. 292. Zu अर्थान्तरं न्यस् vgl. oben u. अर्थान्तर 1). — 2) न्यासभूतासि वैदेहि न्यस्ता मयि मदात्मना R. 3, 31, 18. — Vgl. चित्रन्यस्त, न्यस्य, न्यास, न्यासिन्. — caus. *ablegen heissen, — lassen*: न्यासयां चक्रिरे शस्त्रं पितरो भृगुनन्दनम् MBh. 3, 7321. इयं च भूर्भगवता न्यासितोरुभरा Buāg. P. 1, 17, 26.
— उपनि 3) किमिदमुपन्यस्तम् Çāk. 63, 15 *bedeutet worauf spielt sie an, worauf deutet sie hin?* Beim Schol. im Eingange zu Kap. 1, 60 *Etwas zur Sprache bringen*.
— विनि 2) in der Stelle MRGH. 85 *bedeutet विन्यस्यती गणनया* so v. a. *einzelnen herzahlend*.
— उपसंनि s. उपसंन्यास.
— निम् 1) Z. 3 lies 4, 2, 1, 20 st. 4, 2, 1, 10. — 2) निरस्तराग R. 6, 23. — Vgl. निरसन fgg., निरस.
— अभिनिम् *hinwerfen nach* Kauç. 29, 32.
— परा 1) Ait. Br. 3, 25. *hinwerfen*: शम्प्याम् Pañāv. Br. 25, 10, 3. — 2) *verlassen* Kir. 5, 27.
— परि 1) पर्यस्त MBh. 2, 1898 *bedeutet umgewandelt*. — 2) मुहृद्भिः पर्यस्तः *umgeben* von Buāg. P. 10, 71, 31. पर्यस्त BHARTṚ. 3, 29 (Spr. 2519) *bedeutet umgewandelt*. — 3) *aufreißen*: काञ्चनसूत्रपर्यस्तपद्मरागं Daçak. in BNF. Chr. 198, 23. — 6) *sich ausbreiten* Kir. 3, 34. — caus. *lies अनेन* st. तेन und 6, 28 st. 13, 28.
— विपरि Ait. Br. 3, 44. *विपर्यस्य umstellend, umkehrend* RV. Prāt. 11, 15. प्रतीकारो व्याधिः सुखमिति विपर्यस्यति जनः *hat die verkehrte Ansicht* Spr. 1030. — Vgl. विपर्यास.
— प्र, अंशम् *das Loos werfen* Pañāv. Br. 14, 3, 13. 25, 13, 3.
— उत्प्र s. उत्प्रास.
— प्रति 3) TBr. 2, 6, 4. Āçv. Çr. 8, 12, 14.
— वि AV. 13, 1, 5. (संक्रिताम्) चतुर्था व्यस्य Buāg. P. 10, 12, 55. 57. सु-व्यस्त *sehr zerstreut* (von einem Heere) Spr. 4189. — Vgl. व्यसन, व्यास.
— सम् RV. Prāt. 11, 15. 15, 12. उपसर्ग आख्यातेनोदातेन समस्यते *wird verbunden, bildet eine Zusammensetzung* AV. Prāt. 4, 1. — Vgl. समसन, समस्या, समास.
— असंयत adj. *nicht zusammengehalten* TS. 5, 2, 40, 6. *ungehemmt*: असंयतो ज्ञते तै लेति पुष्यति RV. 1, 83, 3.
— असंयत zu streichen; vgl. असंयत.
— असंयुक्त adj. *unverbunden* (von Lauten) RV. Prāt. 6, 7. Verz. d. Oxf. H. 181, b, No. 413.
— असंयुत adj. *unverbunden* Verz. d. Oxf. H. 86, a, 24. fg. 201, b, 36. 202, a, 1.
— असंयत्सरभूत *lies getragen* st. *genährt* und trägt st. *nährt*.
— असंयत् (3. अ + सं) m. *das Nichtzusammensinken* TBr. 1, 5, 4, 2.

असंक्रादयत् s. u. क्रुद्.
असंखि (3. अ + सं) m. *ein schlechter Freund* Uśval. zu Uśval. 4, 136.
असंख्य n. *eine best. hohe Zahl* WASSILJEW 143; vgl. असंख्येय 3).
असंख्यात AV. 12, 3, 28. Z. 3 lies 9, 1, 1, 6 st. 9, 1, 1, 6.
2. असङ्ग 2) Bein. eines Vasubandhu WASSILJEW 217. 221. HIOUEN-THSANG 1, 269. — Vgl. निःसङ्ग.
असंगत (3. अ + सं) adj. *nicht zusammenpassend, unpassend* Spr. 404. PRATĀPAR. 27, b, 9.
असंगति (3. अ + सं) f. *Nichtübereinstimmung; Boz. einer best. rhetorischen Figur, bei der zwei zu einander nicht stimmende Erscheinungen als Ursache und Wirkung dargestellt werden*: कार्यकारणयोर्भिन्न-देशतायामसंगतिः Śāh. D. 719. KUVALAJ. 99, a. PRATĀPAR. 91, b, 1. Schol. zu Daçak. 3, 18. Beispiele Spr. 306 und 3236.
असङ्गिन् adj. = 2. असङ्ग. असङ्गिसत्त्व m. pl. *eine Klasse göttlicher Wesen* LALIT. ed. Calc. 171, 6. असंज्ञिसत्त्व FOUCAUX.
असंज्ञिन् adj. *von selbst entstanden* (!) WILSON, Sel. Works 1, 307.
असंज्ञिसत्त्व vgl. u. असङ्गिन्.
असत्कार (3. अ + सं) adj. *nicht machend, dass Etwas sei, nicht im Stande seiend Etwas zu bewirken; davon nom. abstr.* ०ख n. Kap. 1, 91.
असत्कल्पना 1) *lies eine falsche Voraussetzung*.
असत्प्रमुदिता (3. अ + सं) f. (sc. असिद्धि) im Sāmikhja Bez. *einer der 8 Unvollkommenheiten* TATTVA. 37.
असत्प्रलाप (असत् + प्र) m. *albernes Geschwätz* Spr. 1893. Daçak. 3, 18. PRATĀPAR. 23, a, 9. 27, b, 9. Śāh. D. 321. 330. *an irrelevant speech* BALLANT.
असत्य 2) असत्याभिधानप्रायश्चित्त Verz. d. Oxf. H. 282, b, 20.
असत्यता (von असत्य) f. *Unwahrheit* Śāh. D. 293, 5.
असदृशोपम n. *ein unähnliches Gleichniss* (उपमा) PRATĀPAR. 63, b, 1. 66, b, 2.
असद्गृह m. *bedeutet das Sichhalten —, Hängen an etwas Falschem, eine thörichte Grille* Buāg. P. 7, 5, 3. 5. 10, 16, 56. दृष्टः किं नो दग्भिर-सद्गृहैस्त्वं प्रत्यग्दृष्टा 4, 7, 37. Hier fasst der Schol. das Wort als adj. und bemerkt पुंस्त्वमाविष्टलिङ्गत्वात्.
असद्गृहिन् *lies an etwas Falschem hängend, eine thörichte Grille habend; die ed. Bomb. liest richtig ०गृहिन्*.
असद्गृह *lies* 1) adj. dass.: असद्गृहमिमं मोहात्कुरूपे R. 2, 35, 25. Buāg. P. 10, 40, 23. — 2) m. *das Hängen an etwas Falschem, eine thörichte Grille*: मोहाद्गृहीत्वासद्गृहान् Buāg. 16, 10. Buāg. P. 3, 31, 30. 7, 5, 11. तव मातुरसद्गृहे विन्म (so die ed. Bomb.) पूर्वं यथा श्रुतम् R. 2, 35, 16.
असद्गृहिन् s. oben u. असद्गृहिन्.
असद्गृहि (1. असत् + बु) adj. *thöricht* Buāg. P. 11, 8, 19.
असद्वाच् (1. असत् + वाच्) adj. *der unwahr redet, Lügner* Buāg. P. 10, 88, 34.
असद्वाद (1. असत् + वाद्) m. *Irrlehre* Buāg. P. 10, 20, 23.
2. असर्न Uśval. zu Uśval. 2, 78.
असत् 1) b) सत्तः, असत्तः *Gute, Böse* Spr. 344. असती *ein unzüchtiges Weib* HALĀJ. 2, 341. ०चरित Verz. d. Oxf. H. 122, b, 16.
असंधेय (3. अ + सं) adj. *nicht wieder gut zu machen* Ait. Br. 7, 17.